

Ústava Cirkvi bratskej v Slovenskej republike

2013

Obsah

Preambula	1
Článok 1 - Vyznanie viery Cirkvi bratskej	1
Článok 2 - Základné ustanovenie	3
Článok 3 – Členstvo	3
Článok 4 – Zbor	3
Článok 5 - Krajsinské členenie	4
Článok 6 - Orgány Cirkvi bratskej	5
Článok 7 - Spoločná konferencia	5
Článok 8 – Ordinácia	6
Článok 9 - Dokumenty Cirkvi bratskej	6
Článok 10 - Ďalšie ustanovenia	7
Článok 11 - Záverečné ustanovenie	7
Sprievodné uznesenia Spoločnej konferencie	8

Ústava Cirkvi bratskej

Preambula

Cirkev bratská je kresťanskou cirkvou. Zásady svojej činnosti upravuje Ústavou Cirkvi bratskej (ďalej iba „Ústava“).

Článok 1 - Vyznanie viery Cirkvi bratskej

Za pravidlo viery a života prijíma Cirkev bratská Písmo sväté – Bibliu. V presvedčení, že cirkev môže svoje poslanie vo svete uskutočniť iba vtedy, keď zostane vernou svojej Hlave – Ježišovi Kristovi, ktorý je jej základom a ktorý ju zachováva a dovedie až k cieľu, sa ako členovia Cirkvi bratskej hlásime k tomuto Vyznaniu viery:

(1) O zjavení

Veríme, že sa Boh zjavoval ľuďom mnohými spôsobmi prostredníctvom svojho stvorenia, svojho Zákona, svojich poslov a prorokov, ale v posledných dňoch a s konečnou platnosťou sa zjavil vo svojom Synovi, Ježišovi Kristovi (Heb 1:1n), ktorý je vteľným Bohom a vlastným zjavením Boha pravého a živého (Jn 1:1; Jn 1:18; Jn 14:9; 1Jn 5:20).

(2) O Biblii

Veríme, že neomylným svedectvom o tomto zjavení je Písmo sväté Starej a Novej zmluvy, ktoré bolo inšpirované Duchom Božím. Pánom a stredom Písma je Ježiš Kristus. Písmo sväté má dve stránky: božskú a ľudskú. Božská stránka je neomylná pravda, ľudská stránka je ľudská reč, ľudské vyjadrenie i to, ako reč a vyjadrenie boli zachované. Písmo sväté ako Božie slovo je jediným meradlom a autoritou našej viery a nášho života (2Tim 3:16; 2Pt 1:21). Mimo neho neuznávame žiadne doplnky, ktoré by mali rovnakú autoritu, vážnosť a úctu.

Pri výklade Biblie sa hlásime ku starokresťanským vyznaniám viery (Apoštolské vyznanie, Nicejsko-carhradské, Athanasiovo), k reformovaným konfesiám (najmä Druhá helvétska konfesia, Heideberský a Malý westminsterský katechizmus), k odkazu Jednoty bratskej (najmä k Vyznaniu Jednoty bratov českých podľa vydania Komenského z roku 1662) a k zásadám evanjelického hnutia vyjadrených napr. vyznaním Lausannského záväzku z roku 1974.

(3) O Božej trojedinosti

Veríme v jedného Boha (Dt 6:4), ktorý sa v dejinách spásy zjavil ako Otec, Syn a Duch svätý (1Kor 8:6; Heb 1:8; Sk 5:3n; Heb 1:3). Tieto tri osoby tej istej podstaty tvoria dokonalú jednotu, nie je možné ich od seba oddeliť, ani navzájom stotožniť (Gn 1:26; Mt 28:19; Mt 3:16-17).

(4) O stvorení sveta

Veríme, že Boh stvoril všetko viditeľné i neviditeľné svojím Slovom (Ž 33:6; Kol 1:16) a riadi celý svet svojou nevystihnuteľnou múdrosťou (R 11:13). Veríme, že nás v Kristovi pred stvorením sveta vyvolil za svoj ľud (Ef 1:4), ale nikoho nezbavil zodpovednosti za jeho rozhodovanie (Ž 81:12; Jn 5:40; Ga 6:5).

(5) O hriechu

Veríme, že človek svojou neposlušnosťou voči Bohu stratil spoločenstvo s ním i neporušenosť, ku ktorej bol pôvodne stvorený (R 5:12). Preto sa všetci rodia ako hriešni ľudia a svojím životom porušujú Boží Zákon a svojou svojvôľou a vzburou ten-

to stav potvrdzujú (R 3:23). Preto sú vydaní Božiemu súdu a smrti ako odplata za hriech (R 5:18-19; R 6:23).

(6) O Kristu

Veríme, že Ježiš Kristus, Boží Syn, sa svojím narodením stal pravým človekom (Jn 1:14; 1Tim 2:5; Heb 2:14). Svojou zástupnou smrťou na kríži vzal na seba naše hriechy a tým nás zmieril s Bohom (Kol 1:20-22). Svojím vzkriesením a nanebovstúpením zvíťazil nad všetkými mocnosťami zla a stal sa Pánom celého sveta a hlavou cirkvi (Ef 1:20-22, Mk 16:19; Flp 2:9-11).

(7) O Duchu svätom

Veríme, že na Letnice zoslal Boh skrze Ježiša Krista Ducha svätého (Sk 2:33), ktorý ľudí usvedčuje z hriechu (Jn 16:8), vedie k pokániu a viere v Krista, a tak z nich činí nové stvorenia (2Kor 5:17, R 8:2). Znovuzrodenie sa prejavuje nesením ovocia Ducha, predovšetkým láskou k Bohu a ľuďom (Ga 5:22). I po znovuzrození (Jn 3:5; Tit 3:5) sú veriaci Duchom svätým zmocňovaní a naplňovaní (Ef 5:19) a dostávajú dary (1Kor 12:4-11; R 12:6; Ef 4:11) k účinnej službe v cirkvi i vo svete (2Tim 1:6-7; 2Tim 2:1).

(8) O ospravedlnení

Veríme, že všetci, ktorí v Krista uveria, vyznávajú a opúšťajú svoje hriechy, prijímajú od Boha ospravedlnenie a istotu spasenia (R 5:1n). Deje sa tak iba samotnou vierou v Ježiša Krista (Ga 3:26), bez vlastných zásluh (Ga 2:16). Iným spôsobom sa spasenie dosiahnuť nedá (Sk 4:12).

(9) O cirkvi

Veríme, že Boh už v dejinách Izraela povolával a zhromažďoval svoj ľud. Ježiš Kristus na tomto svete ustanovil ľud Novej zmluvy (1Kor 11:25) a buduje ho medzi všetkými národmi ako svoju Cirkev (Mt 16:18). Preto je výsadou všetkých veriacich vyjadriť svoju príslušnosť k Cirkvi vstupom do zväzku s niektorou z jej vetiev (Sk 2:41). Tým verejne vyznávajú svoju vieru (R 10:9n), prijímajú sviatosť krstu a svätej Večere Pánovej (Mt 28:19; Mk 16:16) spolu s darom bratského spoločenstva, v ktorom sa vzájomne povzbudzujú, napomínajú (Sk 2:42; Heb 10:24n), slúžia si (Ef 4:15-16) a podriaďujú sa ako povereným správcom (Heb 13:17), tak jedni druhým (Ef 5:21n).

(10) O poslaní Cirkvi

Veríme, že Cirkev je poslaná byť soľou zeme a svetlom sveta (Mt 5:13n). Svojou službou pomáha ľuďom v hmotnej a mravnej biede a zvestuje im záchranu v Spasiteľovi Ježišovi Kristovi. Z tých, ktorí prijímajú evanjelium, činí učeníkov Ježiša Krista krstom a vyučovaním k zachovávaniu toho, čo nám Pán Ježiš prikázal (Mt 28:19n).

(11) O druhom Ježišovom príchode

Veríme, že Ježiš Kristus príde vo svojej sláve (1Tes 1:10; Flp 3:20; 1Pt 4:13), aby ustanovil večné Božie kráľovstvo, kde Boh bude všetko vo všetkom (1Kor 15:28; Zj 19:6). Veríme, že všetci spravodliví budú vzkriesení k večnému životu a bezbožní k súdu a večnému trestu (Jn 5:28-29; Mt 25:34, 41,46).

Článok 2 - Základné ustanovenie

Cirkev bratská je zväzkom Zborov Cirkvi bratskej (ďalej iba „Zbor“ – čl. 4 Ústavy). Je spoločenstvom ľudí, ktorí veria v Ježiša Krista. Svojím pripojením k Cirkvi bratskej jednotlivé Zbory vyjadrujú, že potrebujú žiť a slúžiť v duchovnej a záväznej jednote, spolupráci a vzájomnej pomoci.

Článok 3 - Členstvo

- (1) Členom Cirkvi bratskej (ďalej iba „Člen“) sa stane osoba, ktorá:
 - (a) osobne vyznáva Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a Pána, milosťou ktorého prijala odpustenie hriechov;
 - (b) požiadala o vstup do Cirkvi bratskej a vyjadrila súhlas s Vyznaním viery (čl. 1 Ústavy);
 - (c) prijíma spoluzodpovednosť za Zbor;
 - (d) bola prijatá za člena staršovstvom Zboru (ďalej iba „Staršovstvo“ – čl. 4 ods. 9 Ústavy);
 - (e) bola pokrstená;
 - (f) zložila členský sľub.
- (2) Základným poslaním Členov je predovšetkým:
 - (a) milovať Hospodina, svojho Boha i svojich blízkych;
 - (b) zachovať vernosť svojmu Spasiteľovi a Pánovi Ježišovi Kristovi;
 - (c) praktikovať osobnú kresťanskú vieru a službu;
 - (d) aktívne sa podieľať na službe Zboru a Cirkvi bratskej.
- (3) Členstvo v Cirkvi bratskej je vždy viazané na jeden Zbor, v ktorom Člen rozvíja svoj duchovný život a službu.
- (4) Prevod členstva medzi jednotlivými Zbormi nepodlieha skúmaniu podmienok podľa čl. 3 ods. 1 Ústavy.
- (5) Členstvo v Cirkvi bratskej zaniká smrťou, vystúpením Člena, alebo na základe rozhodnutia Staršovstva podľa ustanovení Poriadku Cirkvi bratskej (ďalej iba „Poriadok“ – čl. 9 ods. 6 Ústavy). Zánik členstva nezakladá voči Cirkvi bratskej žiadne práva.
- (6) Ďalšie podmienky členstva v Cirkvi bratskej a výkonu s ním spojených práv a povinností stanovuje Poriadok.

Článok 4 - Zbor

- (1) Základnou duchovnou i organizačnou jednotkou Cirkvi bratskej je Zbor.
- (2) Zbor po organizačnej stránke tvoria jeho Členovia. K širšiemu spoločenstvu Zboru patria aj deti a ďalšie osoby, pretože je otvorené všetkým, ktorí hľadajú zmysel života alebo majú záujem porozumieť kresťanskej viere (podrobnosti stanovuje Poriadok).
- (3) Základným poslaním Zboru je žiť k oslave Boha. Deje sa tak predovšetkým podriadením sa evanjeliu Ježiša Krista, jeho zrozumiteľným zvestovaním ľuďom všetkých generácií, ako aj rozvíjaním a budovaním:
 - (a) osobnej viery a zbožnosti;
 - (b) spoločenstva Zboru a Cirkvi bratskej;
 - (c) evanjelizačnej a diakonickej služby.

- (4) Pre zriadenie a existenciu Zboru je potrebný dostatočný počet Členov, ktorí sú schopní vytvoriť podmienky na plnenie poslania Zboru a zabezpečiť duchovné, organizačné i hmotné zaistenie života Zboru. K tomu patrí i ustanovenie fungujúceho Staršovstva. Zriadenie, pristúpenie, zlúčenie, rozdelenie, vylúčenie alebo zrušenie Zboru (resp. Zborov) navrhuje a na základe rozhodnutia Konferencie Cirkvi bratskej (ďalej iba „Konferencia“ – čl. 6 ods. 1 Ústavy) vykonáva Rada Cirkvi bratskej (ďalej iba „Rada“ – čl. 6. ods. 5 Ústavy).
- (5) Svoje záležitosti si Zbory spravujú samostatne, ak nie je v Ústave alebo ďalších záväzných dokumentoch Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy) ustanovené inak. Z plnenia svojho poslania (čl. 4 ods. 3 Ústavy) sa Zbory zodpovedajú Konferencii.
- (6) Spoločnými úlohami všetkých Zborov sú podpora a financovanie spoločne prijatých úloh, činností a potrieb Cirkvi bratskej.
- (7) Najvyšším orgánom Zboru je zhromaždenie Členov Zboru (ďalej iba „Členské zhromaždenie“). Členské zhromaždenie je oprávnené samostatne rozhodovať o všetkých záležitostiach Zboru, určovať zásady jeho činnosti a personálne obsadenie jeho orgánov, pokiaľ to nie je v rozpore s Ústavou alebo ďalšími záväznými dokumentmi Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy). Spôsob rokovania Členského zhromaždenia, podmienky vzniku, trvania a ukončenia hlasovacích práv Členov a pod. stanovuje Poriadok.
- (8) Výkonným a riadiacim orgánom Zboru je Staršovstvo. Staršovstvo je volené a odvolávané Členským zhromaždením, ktorému sa zároveň zo svojej činnosti zodpovedá. Rozhodnutia Staršovstva nesmú byť v rozpore s Ústavou ani ďalšími záväznými dokumentmi Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy), ani s žiadnym z uznesení Členského zhromaždenia.
- (9) Voľba Staršovstva, spôsob jeho rokovania i dĺžka funkčného obdobia sú upravené v Poriadku, ktorý zároveň stanoví spôsob ustanovenia oprávnených osôb, ktoré sú štatutárnym orgánom Zboru.
- (10) Zborom so špecifickým charakterom môže byť na základe rozhodnutia Konferencie udelený či odobraný zvláštny status so špecifickými právami a povinnosťami.

Článok 5 - Krajinské členenie

- (1) Cirkev bratská sa člení podľa krajín svojho pôsobenia na jednotlivé Krajinské cirkvi Cirkvi bratskej (ďalej iba „Krajinská cirkev“). Krajínami pôsobenia sú Česká republika, Slovenská republika, príp. ďalšie zemepisné či iné celky určené Spoločnou konferenciou Cirkvi bratskej (ďalej iba „Spoločná konferencia“ – čl. 7 Ústavy).
- (2) Spolupráca medzi jednotlivými Krajinskými cirkvami je uskutočňovaná v prvom rade Spoločnou konferenciou, ďalej spoločným jednaním Rád, účasťou hostov z inej krajiny na rokovaniach Konferencie, usporadúvaním spoločných pastorálnych či vzdelávacích konferencií, kurzov, zjazdov a iných stretnutí, praktickou pomocou, výmenou skúseností, usporadúvaním spoločných misijných, diakonických alebo iných projektov a pod.
- (3) Jednotlivé Krajinské cirkvi je možné uznesením Konferencie rozčleniť do menších organizačno-správnych celkov, v ktorých môžu byť ustanovené samostatné orgány, ktoré sú za svoju činnosť vždy zodpovedné Konferencii a Rade. Zriaďovanie či zánik menších celkov, ich činnosť, kompetencie či právomoci stanovuje Poriadok.

Článok 6 - Orgány Cirkvi bratskej

- (1) Najvyšším orgánom Cirkvi bratskej v každej z jednotlivých krajín jej pôsobenia (čl. 5 Ústavy) je Konferencia, ktorá je zhromaždením delegátov podľa ustanovení Poriadku. Je zvolávaná najmenej raz ročne.
- (2) Konferencia je jediným orgánom Cirkvi bratskej, ktorý rozhoduje o Poriadku a ďalších záležitostiach či dokumentoch Cirkvi bratskej v danej krajine s výnimkou záležitostí a dokumentov uvedených v čl. 7 ods. 1 Ústavy. Vnútornú štruktúru a priebeh rokovania Konferencie stanovuje Poriadok.
- (3) Výkonným a riadiacim orgánom Cirkvi bratskej v danej krajine je Rada, ktorá je volená a odvolávaná Konferenciou, ktorej sa zo svojej činnosti zodpovedá.
- (4) Rada vykonáva uznesenia Konferencie (čl. 6 Ústavy) a Spoločnej konferencie (čl. 7 Ústavy).
- (5) Rada riadi Cirkve bratské v dobe medzi konaním Konferencií a rozhoduje o záležitostiach Cirkvi bratskej, pokiaľ o nich nerozhodla Konferencia alebo Spoločná konferencia, alebo pokiaľ si také rozhodovanie nevyhradili do svojej pôsobnosti.
- (6) Rozhodnutia Rady nesmú byť v rozpore so záväznými dokumentmi Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy).
- (7) Voľbu Rady, spôsob jej rokovania a dĺžku funkčného obdobia stanovuje Poriadok, ktorý zároveň upravuje spôsob ustanovenia oprávnených osôb, ktoré sú štatutárnym orgánom Cirkvi bratskej.

Článok 7 - Spoločná konferencia

- (1) Spoločná konferencia je jediným orgánom Cirkvi bratskej, ktorý rozhoduje o všetkých spoločných záležitostiach či dokumentoch Cirkvi bratskej vo všetkých krajinách, kde pôsobí, t.j. najmä o Ústave, o Zásadách Cirkvi bratskej¹ (čl. 9 ods. 5 Ústavy, ďalej iba „Zásady“), o uzneseniach Spoločnej konferencie i o ďalšom vieroučnom a etickom smerovaní Cirkvi bratskej. K príprave podkladov pre svoje rokovanie a rozhodovanie ustanovuje komisie či iné orgány, ktoré prípadne i ruší.
- (2) Spoločná konferencia je zhromaždením delegátov Krajinských cirkví (čl. 5 Ústavy). Každá Krajinská cirkev vysiela rovnaký počet delegátov s hlasovacím právom, z ktorých aspoň jednu tretinu tvoria ordinovaní kazatelia a jednu tretinu nekazatelia. Každá Rada vysiela navyše najviac troch svojich delegátov s hlasovacím právom. Počet delegátov určuje Spoločná konferencia.
- (3) Spoločná konferencia sa koná v trojročných cykloch, alebo na požiadanie Konferencie či jednej tretiny Zborov z ich celkového počtu vo všetkých krajinách, a je zvolávaná Radou Krajinskej cirkvi.
- (4) Spoločná konferencia rozhoduje najmenej dvojtretinovou väčšinou hlasov delegátov s hlasovacím právom. O organizačných a správnych záležitostiach Spoločnej konferencie rozhoduje nadpolovičná väčšina delegátov s hlasovacím právom.
- (5) Rokovací Poriadok Spoločnej konferencie a spôsob výberu delegátov (čl. 7 ods. 2 Ústavy) je schvaľovaný či upravovaný samostatným uznesením Spoločnej konferencie.

¹ „Zásadami“ sa rozumie ich druhé vydanie Radou Cirkvi bratskej v roku 1997 (Oliva).

Článok 8 - Ordinácia

- (1) Cirkev bratská u svojich Členov rozpoznáva obdarovanie ku konkrétnej službe a životu v súlade s biblickými etickými nárokmi. Svoje rozpoznanie u špecifických služieb potvrdzuje ordináciou.
- (2) V Cirkvi bratskej sa rozlišujú dva typy ordinácie:
 - (a) Kazateľská ordinácia s poverením ku službe Slovom, k vysluhovaniu sviatostí Cirkvi a ku správe Zboru s platnosťou vo všetkých Krajinských cirkvách (čl. 5 Ústavy), ktorá potvrdzuje, že Cirkev bratská u ordinovaného brata rozpoznala najmä dar výkladu Biblie a pastierskeho vedenia.
 - (b) Iná ordinácia s poverením ku špecifickej službe v Cirkvi bratskej podľa ustanovení Poriadku.
- (3) Z kazateľskej ordinácie vyplýva povinnosť zachovávať spovedné tajomstvo, ktorého princípy a poňatie stanovuje Poriadok.
- (4) O udelení alebo zrušení kazateľskej ordinácie pre službu v Cirkvi bratskej rozhoduje vždy Konferencia, a to na základe odporúčania Rady. O dočasnom odobraní ordinácie alebo voliteľnosti za kazateľa v Cirkvi bratskej môže v odôvodnených prípadoch (napr. z kázenských dôvodov, pri dlhodobom nevykonávaní činností ordinačného poverenia a pod.) do rozhodnutia najbližšej Konferencie rozhodnúť Rada.
- (5) Za kazateľa k službe v Cirkvi bratskej môže byť ustanovený iba ordinovaný brat, ktorý kazateľskú ordináciu získal v Cirkvi bratskej, alebo bol ordinovaný v inej kresťanskej cirkvi a o jeho voliteľnosti za kazateľa v Cirkvi bratskej vopred rozhodla Konferencia na základe odporúčania Rady.
- (6) K ďalším podmienkam ustanovenia za kazateľa v Zbore patrí vždy:
 - (a) členstvo v Cirkvi bratskej;
 - (b) voľba v Členskom zhromaždení v súlade s Poriadkom;
 - (c) zloženie príslušného sľubu a verejné uvedenie do služby v Zbore.

Článok 9 - Dokumenty Cirkvi bratskej

- (1) Cirkev bratská ako duchovné spoločenstvo vytvára pre svoju činnosť záväzné a základné dokumenty. Dokumenty a uznesenia Cirkvi bratskej a Zborov musia byť vždy a v prvom rade podriadené biblickým princípom.
- (2) Situácie, ktoré nie sú popísané v záväzných alebo základných dokumentoch Cirkvi bratskej, posudzuje a v nich rozhoduje podľa charakteru záležitosti samostatne buď Staršovstvo, Členské zhromaždenie, Rada, Konferencia alebo Spoločná konferencia.
- (3) Najvyšším záväzným dokumentom pre celú Cirkev bratskú je Ústava.
- (4) Medzi záväzné dokumenty Cirkvi bratskej patria aj platné uznesenia Spoločnej konferencie. Platné uznesenia Konferencie sú záväzné pre príslušné Krajinské cirkvi (čl. 5 Ústavy), všetky jej Zbory či orgány a všetkých jej Členov.
- (5) Zásady sú základným duchovným dokumentom Cirkvi bratskej.
- (6) Ďalšie cirkevné dokumenty sú odvodzované z Ústavy, s ktorou nesmú byť v rozpore. Poriadok, ktorý rozvádza ustanovenia Ústavy, je záväzný pre príslušnú Krajinskú cirkev (čl. 5 Ústavy), všetky jej orgány a všetkých jej Členov. Jednotlivé Krajinské cirkvi si ďalej rozpracovávajú ustanovenia Poriadku, bohoslužobné a iné formuláre, prípadne stanovujú vykonávacie pokyny či odporúčania vo svo-

jich iných dokumentoch, akými sú napr. Agenda, stanoviská a vyjadrenia Rady a pod.

- (7) Výklad eventuálne sporných ustanovení Ústavy a uznesení Spoločnej konferencie prináleží Konferencii (čl. 6 ods. 1-2), pričom ich záväzný a konečný výklad prináleží iba Spoločnej konferencii, ktorá svojím výkladom predchádzajúce výklady v danej záležitosti ruší.
- (8) Porušovanie jednotlivých ustanovení popísaných v dokumentoch podľa čl. 9 Ústavy zo strany orgánov Cirkvi bratskej či Zboru alebo Členov, ako aj jednanie či spôsob života odporujúci biblickým princípom podlieha kázni Cirkvi bratskej. Podrobnosti stanovuje Poriadok.

Článok 10 - Ďalšie ustanovenia

- (1) Rozhodovanie sa v Cirkvi bratskej a v Zboroch deje predovšetkým prostredníctvom volených či inak ustanovených kolektívnych orgánov. Pravidlá voľby a hlasovania stanovuje Poriadok alebo príslušný rokovací poriadok. Pri rozhodovaní je potrebné vždy dbať na biblické princípy.
- (2) Poriadok stanovuje odvolacie právo. Odvolanie ku Spoločnej konferencii je možné iba v prípadoch uvedených v ustanovení čl. 9 ods. 7.
- (3) Cirkev bratská a Zbory sú politicky nestranné.
- (4) Krajinské jazykové verzie Ústavy sú rovnocenné.

Článok 11 - Záverečné ustanovenie

Táto Ústava nadobúda účinnosť dňom jej schválenia dňa 10.5.2013.

Sprievodné uznesenia Spoločnej konferencie

- (1) Dňom účinnosti tejto Ústavy sa v danej krajine zrušuje platnosť doterajšej Ústavy Cirkvi bratskej, ako aj Dohody medzi zbormi Cirkvi bratskej v Českej republike a Cirkvi bratskej v Slovenskej republike o vzájomnej spolupráci zo dňa 15. 5. 1993.
- (2) Odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto Ústavy do dňa prijatia nového Poriadku Krajinskej cirkvi zostávajú pre danú Krajinskú cirkev v platnosti tie ustanovenia doterajšieho Poriadku Cirkvi bratskej, ktoré nie sú v rozpore s touto Ústavou. Zároveň platí, že pokiaľ touto Ústavou zrušená Ústava Cirkvi bratskej upravuje záležitosti, ktoré sú touto Ústavou zverené Poriadku a doterajší Poriadok Cirkvi bratskej ich neupravuje, použijú sa primerane príslušné ustanovenia zrušenej Ústavy Cirkvi bratskej. V ostatných záležitostiach sa postupuje podľa ustanovenia čl. 9 ods. 2 Ústavy.
- (3) Spoločná konferencia určuje počet delegátov s hlasovacím právom pre najbližšiu Spoločnú konferenciu podľa čl. 7 Ústavy takto: 30 delegátov za každú Krajinskú cirkev a traja delegáti za každú Radu. Spôsob výberu delegátov určia Konferencie Krajinských cirkví samostatne.